

3. Благодѣтелствовай ако можешь на вѣнчкы, даже и на неблагодарны-ты и на врагы-ты си: зачтото ка-то направилъ имъ добро, съ него направилъ добро на самъ-себѣ си .

ЕВАНГЕЛІЕ НА ДВАДЕСАТЪ НЕДѢЛЪХЪ.

Лук. гл. 7, ст. 11—16. зач. 30.

Съдержаніе. Іисусъ Христосъ възкръсавъ умрълый сынъ на (нѣкожъ) вдовицъ Нанникъ .

НОСЕНІЕ-ТО НА УМРЪЛЫЙ ВЪМЪХЪ ПОГРЕБЕНІЕ.

1. И вѣсть по сѣмъ, ѿдѣше (Іисъ) во градъ, нарицаемый Наїнъ (а): ѿ съ нимъ ѿдѣхъ оученицъ ѿгдѣ мнози, ѿ народъ многъ. ст. 11.

2. Икоже приклѣнѣ ко вратѣмъ града, ѿ сѣ ѿношахъ (к) оумѣрша, сына ѣдинородна матери своей, ѿ та вѣ вдова: ѿ народъ ѿ града многъ съ нею. ст. 12.

ВЪСКРЪСЕНІЕ-ТО НА УМРЪЛЫЙ.

1. И видѣвъ ю Гдѣ, милосѣрдова ѿ ней, ѿ рече ѿ: не плачи. ст. 13.

2. И пристѣпавъ коснѣса во ѿдръ (в): носѣщѣи же стѣша: ѿ рече: юноше, текѣ глаголю, востани. (г). ст. 14.

3. И сѣде мѣртвый, ѿ начатъ глаголати: ѿ даде ѿгдѣ матери ѿгдѣ. ст. 15.

4. Прѣйтъ же стѣхъ всѣхъ, ѿ славахъ Бга,